

6 sekmadienis po Trejybės

Ps 33,4–6.9.18–20.22 (kai Mt 28,16-20)

1-solo,2-parapija

Lai - min - ga tau-ta, ku-ri sa-vo Die - vu VIEŠPA-TĮ lai - ko.

Solo

VIEŠ-PA-TIES Žo - dis tei - sin - gas, tik - ras Jo dar - bas kiek - vie - nas.

Bran-gi Jam tei - sė ir-tei-sin-gu - mas, o Jo ma-lo - nių pil-na y-ra že - mė.

P.: Laiminga tauta, kuri savo Dievu VIEŠPATĮ laiko.

Dievo Žodžiu dangus atsirado,
ir Jo dvelkimu – dangaus kareivijos.
Jisai tarė – ir tai pasidarė,
liepė – ir tai atsirado. – P.

VIEŠPATIES akys žvelgia į tuos, kur Jo bijo,
kurie tikis Jojo malonės.
Jis jų gyvybę nuo mirties saugo
ir bado metu pamaitina. – P.

Mes Jo didžiai išsiilgę,
Jis mūsų rėmėjas ir skydas.
VIEŠPATIE, būki Tu mums gailestingas,
mes gi taip Tavim tikim. – P. x2

M.: Vilma Sabutienė (2008)